

Menigheten - et sted med et annerledes vennskap

12 Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere. 13 Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner. 14 Dere er mine venner hvis dere gjør det jeg befaler dere. 15 Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva herren hans gjør. Jeg kaller dere venner, for jeg har gjort kjent for dere alt jeg har hørt av min Far. 16 Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og satt dere til å gå ut og bære frukt, en frukt som varer. Da skal Far gi dere alt dere ber om i mitt navn. 17 Dette er mitt bud til dere: Elsk hverandre!

- Johannes 15, 12- 17

Innledning

Vennskap - hva legger du i det ordet?

En femten år gammel jente ble intervjuet om vennskapet og svarte slik:

- Det betyr utrolig mye å ha gode venner fordi du kan snakke med dem om alt. Du vet at de bestandig er der hvis det er noe du trenger å prate om, eller noen å være sammen med. Og uansett om noe plager deg eller ikke, så har du bestandig noen du kan gå til og være sammen med hvis du føler deg ensom eller noe sånt. Ja, det er veldig trygt og godt å ha veldig gode venner, og du behøver ikke å ha så mange hvis de du har er gode nok. Og du må kunne stole på at de ikke forteller bort hemmeligheter og sånne ting. Da har du tryggheten rundt det.

Ungdom i 15 års alderen er gjerne i en løsrivelse fra foreldre. De er i ferd med å slippe taket i en del av det trygge som de kjenner hos foreldre. Da bli venner kjempeviktige og spesielt bestevenner. Bestevenner er gjerne noen gode venner som er ekstra gode. Bare bestevenner kan man fortelle absolutt alt til. Mange ungdommer er flinke til å ta vare på vennskap.

Tenk så mye det betyr å ha en venn. Forskjellen på å ikke ha en venn og det å ha en venn er enorm. Forestill deg at du ikke har en eneste person i denne verden å ringe til, sende melding til, besøke eller snakke med... Det må være en helt grusom situasjon. For mange er det faktisk en realitet. Ikke alle har venner. Ikke alle tar det som en selvfølge at man får besøk eller en telefon fra en venn.

Men hva med vi som er voksne? Har jeg en god venn? Har jeg venner i menigheten?

Så må vi også huske på det viktige spørsmålet: Har jeg en bestevenn?

Har jeg en venn i menigheten som jeg kan gå til dersom det er noe i mitt liv?

Når var jeg sist invitert hjem til noen i menigheten? Har jeg venner innenfor eller utenfor - eller begge deler?

Et annerledes vennskap i menigheten?

Hva skiller vennskap i en menighet fra andre vennskap?

Vel kanskje ikke så mye. Men det er noen viktige ingredienser i et kristent vennskap som må være der.

Det er en hovedgrunn til at man i det hele tatt samles i en kirke til gudstjeneste og møter. Og det er at det er en person som er alle sin venn. Han er alle sin beste venn - hans navn er Jesus. Han startet med en liten vennegjeng for mange år siden nede i det varme Galilea-landet. De vandret sammen dager og netter, uker, måneder og år. De hadde ingen kirkebygning - men de var et forbilde på menigheten. De mennesker som er kalt sammen av Jesus Kristus.

Finnes det noen stikkord - noen kjennetegn på denne vennegjengen til Jesus?

Jeg liker å leke litt med ord, så la oss leke litt med ordet vennskap. La oss tenke oss at vennskapet er et skap som vi kan ha ting inni - vennskapet. Hva er det som er viktig innhold i vennskapet? Jeg har følgende forslag:

Tillit, Trygghet, Tabbekvote og Tilgivelse, Tro og Trofasthet

1. Tillit

I Jesus venneflokk var tillit og trygghet viktige stikkord. De stolte på hverandre. De stolte på at Judas var en venn, selv om det jo skulle vise seg at han ikke var det. En dag blir Peter utfordret av Jesus til å ta steget ut på vannet – da stoler han på vennen sin Jesus og han tar steget ut.

Å stole på en god venn og ha tillit er helt grunnleggende i et vennskap. Å holde avtaler, stille opp og være der i alle situasjoner – det kjennetegner et vennskap. I menigheten skal vi også kunne stole på hverandre. Det skal være trygt og godt å sende barna sine til kirken, det skal være trygt for mobbing og baktalelse. Her skal man ikke fare med sladder. I menigheten er vennskapet slik at man ikke fører andre bak lyset eller dømmer andre.

Noen har sagt: Vi snakker om ekte vennskap er når stillheten mellom to personer ikke oppleves som truende. Venner kan være stille sammen. Det trenger ikke være mange ord, men bare en visshet om

2. Trygghet

Et viktig stikkord er trygghet. Venner kjenner trygghet når de er sammen. Man skal ikke være redd for at vennen sier det til noen andre. Man er også trygg på at en venn også er en venn selv om tiden går og man kanskje ikke ser hverandre så ofte lenger. Vennskap er ikke avhengig av avstander og tid.

Det var en gang en mann som hadde vært direktør på en av Norges største elektrobedrifter – en riktig travel mann den gang. Nå satt han temmelig alene som

pensjonist. Mange mente dette måtte være fantastisk for ham å bli pensjonist - å slippe det stadige maset, ansvaret, og lange dager på jobben og nå endelig være sin egen herre, få tid til å dyrke det han hadde av interesser og hobbyer: reise, være sammen med venner osv. Han så på meg med temmelig triste øyne, og så kom det: ”Jeg har ingen venner, bare bekjente”. For så lenge han hadde en posisjon, kunne selge, kjøpe, var han et meget nyttig bekjentskap og ble behandlet der etter. Men som pensjonist, dvs uten sin direktørposisjon, var han helt uinteressant. Rent forretningsmessig hadde han ingen verdi lenger.

Han angret på at han aldri hadde investert i gode og trygge vennskap. Noe som kunne holde etter at butikken var stengt, bedriften var ferdig med ham. Denne mannen hadde vært en man som tok risikoer og han var på jakt etter fortjeneste. Han hadde ikke investert i den trygghet som et vennskap kan være.

Flere kvinner var med i Jesu disippelflokk. De opplevde at de kunne få være med uten å bli sett ned på eller undervurdert. Maria Magdalena var blitt fri fra demoner og et utrygt liv – nå gikk hun sammen med Jesus – med et nytt liv og med en ny verdi som menneske. Sammen med disippelflokken fant de et fellesskap og et vennskap som var trygt.

I tiden som fulgte, reiste Jesus omkring i byene og landsbyene og forkynte det gode budskapet om Guds rike. De tolv var med ham, [2](#) og noen kvinner som var blitt helbredet for onde ånder og sykdommer. Det var Maria med tilnavnet Magdalena, som sju onde ånder hadde fart ut av, [3](#) Johanna, som var gift med Kusa, en forvalter hos Herodes, og Susanna og mange andre. Med det de eide, hjalp de Jesus og de tolv - Lukas 8, 1-3.

3. Tabbekvote

En meget viktig ingrediens i vennskapet er tabbekvote og tilgivelse. Venner tåler at det blir gjort feil. Det må ikke være slik som det var med to eldre damer som ble uenige om man skulle ha lapper eller lefse på kirkekaffen. Den ene hadde tatt med lapper og den andre trodde det var lefser som skulle bakes. Det endte med en krangel av en annen verden som satte sine spor for fremtiden. I mange år snakket ikke de to med hverandre og satt helst langt fra hverandre i kirken.

Vennskapet må ha plass for tabber og at man gjør feil, sier feil og misforstår. Slik Jesus også hadde en tabbekvote for sine disipler. Han tillot at de kranglet om hvem som var kulest av dem, han lot dem lære av sine feil. En gang ville de befale ild å komme ned fra himmelen for å brenne opp folk - da sa Jesus fra. Men han nektet dem aldri vennskapet. De var hans venner. Se for deg venneflokken som fulgte Jesus - tvileren Tomas var der, den brautende Peter og svikeren Judas. Alle fikk de være Jesus sine venner.

Der det er tabbekvote er der også rom for tilgivelse.

12 Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, 13 så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. – Kolosserne 3, 12-13

Jesus tilgav Peter, han tilgav ham for å ha sveket ham. I et kristent vennskap så tilgir vi hverandre. Vi gjør opp og ordner opp. Vi legger ting bak oss og går videre sammen.

4. Tro

Helt grunnleggende i det kristne fellesskapet er troen. Troen lever ikke bare for seg selv, alene. Den leves ut i et fellesskap og i vennskapet mellom brødre og søstre i menigheten. Det er jo vår felles tro som gjør oss til søsken.

For tre tusen år siden hadde Israel en konge som het Saul. Han fikk sønnen Jonatan, som var høyt verdsatt, en mann med en overbevisende og personlig tro på Gud. Han var klart i stand til å overta som konge etter faren, og han kunne styre både ut fra politiske og åndelige kriterier.

Men Jonatan kom aldri til å bli konge. Faren, Saul, vendte seg bort fra Gud og levde ikke etter Herrens bud. Derfor avviste Gud Saul, og gjeterguttene David ble i det stille salvet til å bli den fremtidige kongen over Israel.

Dermed kunne man vente seg en rivalisering mellom de to kongsemnene, kronprins Jonatan og gjeterguttene David. Hvordan løste Gud dette problemet?

Da David seiret over filisterkjempene Goliat, var Jonatans reaksjon forbløffende. Davids gudsfrykt, mot og iver etter å forsvare Guds ære gjorde et sterkt inntrykk på Jonatan.

De to ble venner, og det står fortalt: «**Jonatan gjorde en pakt med David, fordi han hadde ham kjær som sitt eget liv**» (1. Samuelsbok 18,3).

Denne avtalen som var mellom dem hjalp dem begge i livet. David reddet livet fordi Jonatan hjalp ham. Sterke vennskap holder gjennom både krig og kriser, gjennom stormer og uvær, gjennom solrike dager og regntunge netter. Ektepar som holder sammen som gode venner vet dette. De har erfart det, at vennskapet holder tross alt.

Jesu vennskap med oss

Kjære venn! Jesus har gjort en avtale med deg. Han slipper deg aldri og glemmer deg aldri. Han vil alltid være din venn. Han har opprettet en pakt med deg – en avtale om vennskap som han aldri i verden vil fire på.

Men hør: Jesus ønsker også vennskap med deg. Han ønsker at du skal gå fra å være en tjener til å være en venn. Jesus har fortalt deg alt. Han har ingen hemmeligheter. Han har ingen baktanker med å være din venn. Det som er sikkert er at vi ofte degraderer oss selv til tjenere når vi egentlig er ønsket som Jesu venner.

Tenk deg at det skal være et stort selskap. Du kjenner ikke den som har bursdag så veldig godt, du håper kanskje bare du blir spurt om å tjene på kjøkkenet. Kanskje du kan få vaske tallerkener, gå ut med søppelet, være med og rydde opp etterpå. Men så skjer det store - du blir invitert til å sitte til bords. Verten kaller deg for sin venn - du er ikke en tjener - du er hans venn og du skal sitte til bords sammen med alle de andre vennene. Du får være med i gleden, latteren, høre gratulasjonstalene og de vennlige ordene.

Du kan i dag få lov til å gjenoppdage vennskapet med Jesus. Du er ikke en tjener – en som bare skal leve et godt og snilt kristenliv og gjøre en innsats. Du er først og fremst en venn. Slik som Peter fikk lov til å være, Maria Magdalena og Thomas. Alle sammen fikk de være Jesu venner.

Altfor mange mennesker lever uten venner. Vi inviterer ofte til aktiviteter og gudstjenester. Men vi skal først og fremst invitere mennesker til et vennskap med oss selv. Gjennom ditt vennskap med Jesus kan du være med og være en venn for andre. Slik kan flere bli Jesu venner.

Må Gud velsigne deg i dag! Du er Jesus venn – du er verdifull i hans øyne.

AMEN